

ВЪЗРОЖДЕНИЕ ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СХ. БРОЙ 3

СОФИЯ, 1-15 ФЕВРУАРИ 2009 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinclair@gmail.com

**ЗА МОЩИТЕ НА ДВАМА
ПРЕПОДОБНИ ОТ
КЪПИНОВСКИЯ МАНАСТИР**
стр. 5

**ЕДИН НЕИЗВЕСТЕН
СТЕНОПИС ОТ
ЗОГРАФСКИЯ МАНАСТИР**
стр. 6

**Св. Григорий Богослов
ЗА ТРИТЕ ЗЕМНИ
СЪТРЕСЕНИЯ**
стр. 7

УСПЕНИЕ НА СВ. КИРИЛ СЛАВЯНОБЪЛГАРСКИ

„Св. Кирил и Методий“ – старейшина икона

Св. Константин Философ, свет като пропитуват Виназко земна като патриаршески мислионер и просветител на Православие, по време на последното си пътуване – до Рим, забавява постолю. Но Всевластен Бог му изправта небесна утеха чрез някакво дивно Видение, което укрехило сърцето му и го изпълнило с несбъдващо-Вена радост, така че той сред болящите си започнал да пее паскаловия стих: „Зарядих се, когато ми казана да иже в дома Господен“ (Пс. 121:1), като при това казва: „От сега вече не съм сужките ни на царя, но на друшето по земето, но само на Бога Всевържителя“ и църквя

бележките философски афоризми: „Не бих, бидох и съм Божие, Амин.“
В продължение на 50 дена той започнал да се опитва за своето най-последното пътуване – Вене не мислещорско, а небесно. Тогавя прехва и гълъмото монашеско построяние – Великата сима, при Кирило му било дарено името Кирил. Предсвирителната му молитва била проговорила със смисла на оми и с издържане към Бога рече. Той се молеа да бъде опазено и по-Вереното му стадо от Божайката азия и да се разнесе Тълкото Христово – Църквата чрез Вирата на православното илюповерие. Накрая блязорична на Бога за това, че до урехото да проповядва Невосво-

то Евангелие и като целунал Божкия, умираващ св. Кирил, рекох: „Блажосибен до бже Бог, Като не ни остави да станем глечка на небудимите наши Врагоде, но строчи глъвката коока и ни убави от тленност.“
Ствия дри издържан на 14 февруари 869 г., егва 42-годишен. Погребан бил с доволна почесть в Цетра на св. Козимент Рамски (член на св. ап. Петър), чиято мощи св. Кирил отпърл при Зааерката си мисия и бил донесен със себе си. А Бог чрез знамения и дивни чудеса – ишчене на друшеченубоми и на много друшеченубоми, засбъждествлява собития, които бива отпорена на св. Кирил и Бнесното Жилище.

Интронизацията на Негово Светейшество Кирил, патриарх Московски и на цяла Русия

На 1 февруари в катедралния храм „Христос Спасител“ бе извършена интронизацията на Светейшият патриарх Московски и на цяла Русия Кирил. Той бе избран на Московския патриаршески престол чрез тайно гласуване по време на Поместния събор на Руската православна църква, който се провежда на 27 януари. Неговият избор бе похвален от 508 гласа при 702 възможни.

Четвърт час преди началото на богослужението камбаните започнаха празнично да бият, като отбелязваха приближаването на бъдещия патриарх. На входа на съборния храм той бе посрещнат с хляб и сол. В храма го очакваше множество от събра-

ни в едно архиепархи и пастори на Руската православна църква, монаси, хиляди миряни.

На интронизацията присъстваха и патриархът на Александрия и цяла Африка Теодор, Тирханскит и на цяла Албания архиепископ Анастасий, митрополитът на Варшава и цяла Полша Савва, митрополитът на Чехия, Словакия Христофор, както и представителни делегации на всички поместни православни църкви.

В съборния храм присъстваха и президентът на Руската федерация Д. Медведев, министър-председателят на Русия Вл. Путин, също и държавни представители на страните, които са под

на стр. 3

СВЕТИТЕ ТРИМА СВЕТИТЕЛИ И АНТИЧНАТА РИТОРИКА

Светите Трима светители – Григорий Богослов, Василий Велики и Йоан Златоуст – се считат за вселенски учители и просветители на цялата Християнска Църква. Те са таква благодарение на своя забележителен принос за развитието както на систематическото, така и на практическото богословие. Нещо повече – това, което обединява тримата в един правник не е богословското им, а тяхната проповед.

В борбата си срещу големите ереси на своето време (IV век), светите Трима светители презъществяват както античната философия, така и античната риторика и се превръщат в едни от най-големите богослови и проповедници в историята на Църквата. Ще се опитваме да очертаем основните фактори, довели до тяхното формиране като промути проповедници, а оттам и като авторитетни църковни вярители.

В тази връзка най-напред ще разгледаме онези места, личности и събития, които маркират тяхното изграждане като изключителни оратори.

Произход и образование

И тримата светители са родени и растат в християнска среда, а атмосфера, изпълнена с духовност и скромност. Св. Василий е роден през 329 г. в Неокесария, в областта Понт (Мала Азия), в християнско семейство. Дядо му и баба му по бащина линия били гонени заради вярата и претърпели дълга заточка, а дядо му по майчина линия загинал мъченически. Първоначално неговата наставница си била Макирина, известна със силния си живот. Бяла му, поучават като Василий Стариши, бил бележит ритор и славел със своята благоотворителност. Мама му се казвала Емелия. Петте сестри на св. Василий са омъжени, а Анастасия, братът на св. Макирина, оторва останала вдовица и се посветила на целомъдреност. От четиримата му брати един починал в ранното си детство, друг загинал по време на войната, а третият станал синископ и също са причислени към лика на светите: св. Григорий Нисийски и св. Петър Севастийски.

на стр. 4-5

Интронизацията на Негово Светейшество Кирил...

От стр. 1

каноничната юрисдикция на Руската църква, както и преставители на православни общини.

Преди началото на богослужението патриарх Кирил бе в обичайните си архиерейски одежди. Изключение от това правеше единствено Великият па-

раман – тъкан четирягълник с изображение на Св. Кирил, който се възлага на патриарха преди интронизацията.

По време на Малкия вход на св. Литургия духовенството в отсара преди трона на двете изпълни тропара и кощадка на празника Петдесетница. При

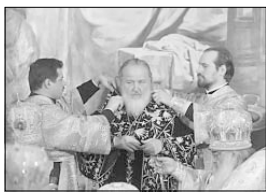
поемето на „Тривето“ свещенослужителите в отсара и богомолците в храма запазиха сцени. След това от двете страни на наречения за патриарх застанаха двамата най-стари митрополити – Киевски и на цяла Украйна Владимир и Санкт-петербургски и Ладожски Владимир. Те заедно с патриар-

ха обърнати на изток се поклониха три пъти, след което то възлежда на патриаршеското Горно място. Там като изречеха думите: „В името на Отца, Амиа. И на Сина. Амиа. И на Светия Дух. Амиа!“, старшите митрополити три пъти поставяха избрания на патриаршеския престол. Киевският и на цяла Украйна митрополит Владимир възгласи: „Аксиос!“ (от гр. „Достоин“). Възгласът бе многократно повторен и от служителите в отсара, от користите, както и от всички присъстващи богомолци.

След това новоизбраният патриарх бе облечен в патриаршески богослужебни одежди, положила

бе символически връчени патриаршеският жезъл на върху гърдите му две пананги и кръст, а на главата му – митра. Минският митрополит Филарет възгласи мирната скетения. Крутицкий Ювселиян прочете молитва, а по време на четенето на „Великата похвала“ присъстващите присвоиха: всеки по реда си, благославяща молещите се. След приключва-

нето на Златостовата литургия на новия патриарх бе възможен връчени патриаршеският жезъл на св. Петър Московски.

Поздравително писмо до новоизбрания Московски и на цяла Русия патриарх Кирил

Ваше Светейшество, възлюбения в Господа Светейшии Владико,

Великият Пастир-началник на Своята свещеност Църква, Христос Господ, според древния апостолски принцип „да възлюбим Своято Дух и нам!“ (Девя. 13:28), на свещенния събор от 27 януари т. г. Ви избра за достоен наследник на многослужащите и достояниите първоиерарси на Руската свещеност православна църква – Патриарх Московски и на цяла Русия.

Постави Ви Първоиерархите на многовековния Московски патриаршески престол за радост и утеха на свещената иерархия, честното свещенство, всеродното монашество и боголюбиво наивно на Светия Рус, за да продължите с пръсвания Ви ревност и богоуравае със спасителното дело на възлюбеният дам сестра Ру-

ка православна църква, и членовете на Святия Синод първоиерарси, свещители, преподаватели и майки, свещеномъченици и мъченици на Христовата вяра, с което то са умножили сомна на тържествувашата небесна Църква, явявайки се молитвеници и покровители в единството на светото Православие.

Молим да присметете, Светешии Владико, нашите и на Святия Синод братския в Христа подражения и молитвени благопожелания.

Вашата огиитност и похвални дарования и старания ще продължат и обогатят наченатото въспрадно църковно-народно дело на блаженнопочинили и приснопамятни Ваши предшественици – патриарх Алексей Втори, комуто да бъде вечно и блаженна памет! Присметете нашата увереност, че във всички

те Ви вестични и благодарни условия за благодно на богородения руски народ и великата Ваиа Родина, ще Ви съпътстват нашите и на светата ни Православна църква усърдни молитви с много обия и преданост на Господа и Спасителя наш Иисус Христос.

Ваше възлюбено Светейшество, службите за да благодарни повод – Годната на България в Русия, както минувата беше посветена като Година на Русия в България във връзка със 130-годишнината от Освобождението на България от петвековното отоманско робство – да засиждателстваме нашата и на православния български народ велика благодарност и признателност за жертовнои добротата и промяната храброст на хивилите руски войни – паднали на поля боя за веру и освобождението на Отечеството наше“, въздх-

нования и благославяния от своята духовна майка Руската православна църква.

Нека пролятата братска кръв скрепява нашите взаимната любов на нашите светци – сестри и православни братски народи за добро свидетелство пред света, за слава на Бога единствено на светото Православие, за мир и добра воля между мювците.

И тъй, благодатта и милостта на Благославен Бог да Ви осигури пред всички дни на живота, за да пребъдете в дома Господен много дни и дълги години! (сж. Пс. 22:6).

Препоръчаме се на свещите Ви молитви и отзиваме на Ваше жертовно Светейшество в Христа брат и служител,

Председател на Св. Синод
† МАКСИМ,
Патриарх Български

На 3 февруари патриарх Кирил прие в своята резиденция пристигналата за интронизацията му официална българска патриарха делегация в състав: Видински митрополит Дометиян, Великотърнов-

ски митрополит Григорий и Знепольски епископ Йоан. На срещата присъстваха престоятелите на Българското парковно позорие в Москва! Православни епископ Игнатий и г-н Слави Бинев в качеството му на съпроводител. Митрополит Дометиян прочете приветствието на Българския патриарх Максим към новоизбрания Руски патриарх Кирил.

По материал на
Patriarcha.ru

БИОГРАФИЧНА СПРАВКА

Новият патриарх Московски и на цяла Русия Кирил (Григорий Владимиров Михайлович) е роден на 20 ноември 1946 г. в Ленинград в свещеносемейство. През 1964 г. завършил средното си образование и постъпил в Ленинградската духовна семинария, която завършил през 1967 г. На 3 януари 1969 г. Ленинградският митрополит Николай го постварова в монашество; на 7 януари същата година е ръкоположен за паредоки, а на 1 юни – за иеромонах. В същата година завършил с отличие Ленинградската духовна академия.

През юни 1970 г. му е присвоена научната степен „кандидат на богословие“. Същезащитата на дисертацията е оставен при академията като специален звание, преподавател по догматическо богословие, който завършил през 1972 г. През 1973 г. е същата година (боксисери) е избран за член на Ленинградската духовна академия. На 12 септември 1971 г. о. Кирил е възведен в сан архимандрит и е назначен като престоител на в Московската Патриархия при СССР в Желези и настоятел на старопошищената енория „Ръждество на Пресвета Богородица“ в Желези. На 26 декември 1974 г. е назначен за ректор на Ленинградската духовна академия и семинария.

На 7 юни 1975 г. е назначен за престоител на епархийския съвет към Ленинградската митрополия. В същата година (боксисери) е избран за член на Централния и Изпълнителния комитет на СССР. На 14 януари 1976 г. в Свето-Троицката катедрала на Александр-Невската вяра е хиротонисан за епископ Вилборски, митрополит на Ленинградската патриархия. На 2 септември 1977 г. е възведен в сан архиепископ, а на 5 септември е награден с 4-та степен на ордена. На 26 декември 1984 г. е назначен за архиепископ Смоленски и Вязьмски, титлул, който през 1989 г. е променен с решението на Святия Синод на „Смоленски и Калининградски“. С решението на Святия от 14 ноември 1989 г. е назначен за престоител на Омтдела за външнорелигиозни отношения и поставен член на Святия Синод по дължността. На 25 февруари 1991 г. е възведен в сан патриарх.

Почетен член е на Санкт-Петербургската духовна академия и доктор хонорис кауза на Реформатската богословска академия в Бразилия. Почетен член е на редния награди на Руската православна църква и много почетни православни организации.

Къде се намират стенописът?

Елизи излезте за широка общественост и непроучен досега от специалните стенопис от Зографския манастир издари допълнителна светлина върху знаменития и почита, като имал сред атонското монашество голям авторитет и възбуждал на старчетството в Русия, св. Паисий Величковски. Този стенопис се намира върху свода, образувал над южните дъвери, до изхода от притвора (нартика) в централната част (наоса) на главния манастирски храм „Св. великомъченик Георги Победоносец“ и представлява

ни членове на манастирската управа. В нашия случай решавана дума са манастирският манастирски събор и най-вече двамата ктитори, прогуменисти Евтимий и Порфирий.

Светци с името Паисий

В следващите редове ще патлагаме кои светци от православния месослов носят името Паисий и доколко е възможно кой от тях да бъде отговаряващият от стенописа. Най-после списък два интернет сайта: Православие.RU, който посочва следните осем имена: Паисий (22 май), Паисий, Огър (29 февруари), Паисий Велики

не съществуват никакви данни за това, че Паисий Хиландарски е бил почитан като светец, преди неговата официална канонизация през 1962 г. Второ, времето и местото на кончатата му досега остават неизвестни (какви изследователи да приемат, че е починал през 1773 г. в селището Амбелано (Долница), днес към Асеноград). Освен това, не разполагаме с изображения или сведения за това как е изглеждал авторът на „История славянобългарска“. Вечеку това, както и неговият брат и неспокоен живот и търканил му с градските държавни власти на Атон изключват възможността

бено почитания светци), дружно можем да отхвърлим изображенията като „СТЪП ПИИИИ“ светци с прен. Паисий Велики. Св. Паисий Велики е вече изобразен на друго място в храма, а именно – на южната стена на притвора (ил. 2). Освен това, при едно по-внимателно сравнение, между двета стенописа се забеляват съществени различия, които ни наведат на мисълта, че в случая се касае за двама различни светци.

За отговаряването на св. Паисий от стенописа със св. Паисий Величковски

Светецът, изобразен

Ил.3
Портрет на прерадоба Паисий Величковски

Прен. Паисий Величковски – биографични данни

Прерадобен Паисий Величковски, св.св.свето име Пъор Иванови Величковски, е известен старец (архимандрит) на Невсецката лавра в Молдавия, Богослов и църковен писател.

ЕДИН НЕИЗВЕСТЕН СТЕНОИС ОТ СЪБОРНИЯ ХРАМ НА ЗОГРАФСКИЯ МНАСТИР

За почитта към прен. Паисий Величковски сред атонските отци от началото на XIX в.

изображение на светец (преподобие) с надпис „СТЪП ПИИИИ“ (ил. 1). Кой е светецът, изобразен с какво този стенопис е уникален в православната иконография – на тези въпроси ще се опитаме да отговорим в следващите редове.

Автор на стенописа

По план Зографският манастир представлява затворен православен кайнос, в центъра на който се намират старата църква „Св.Спасе Богородично“, построена през 1764 г. със средата на Хаджи Вълчо от град Банско, и манастирският храм (католоник) „Св. Георги“, построен през 1801 г., украсата на който е започната от художника Исаефър, а е завършена от зограф Митрофан през 1817 г. Именно монах Митрофан и помощниците му са възможните автори на разглежданите стенописи. Може би тук е необходимо пояснение, че при изотрофичен на един храм, още повече манастирски, икономически се съобразявала с указанията, дадени му от църковните власти и ктитори. Именно те решавали кои лица и къде да бъдат изписани. Това обяснява факта, че на някои места на първия ред от стенописите са изобразени са някои почитани светци – просто те са били небесните покровители на владетел-

(19 юни), Паисий Величковски (15 октомври), Паисий Галички (архимандрит, 23 май), Паисий Български (19 юли и 28 август), Паисий Углички (чуман, 8 януари, 6 юни и 23 май), Паисий Хиландарски (19 юни). За първите двама светци не разполагаме с никакви сведения, нито повече – на отговарящите дата техните имена дори не се споменават. Паисий Галички (? 1460 г.), Паисий Петровски (? XIV в.) и Паисий Углички (? 1504 г.) са руски светци, чието известност едва ли е пресеконила през XVIII-XIX в. пределите на Русия. Освен това, не разполагаме с никакви сведения, изобразени в храма са благочестивите князе Владимир и Олга. Тяхното изображение на южната стена на наоса, вероятно, е по-скоро самостоятелно, понеже от другата страна съмнително са разположени стенописите на други двама православни светци – равноапостолните Константин и Елена.

За това ще се опрем конкретно върху възможното отговаряване с три лица от този списък, а именно: Паисий Хиландарски, Паисий Велики и Паисий Величковски.

За отговаряването на „СТЪП ПИИИИ“ с прен. Паисий Хиландарски

Против подобно отговаряване говорят следните факти: първо,

той да бъде изобразен като светец и обител, които по това време – началото на XIX в. – е бил със смесено българо-руско братство.

Стенопис на св. Паисий Велики от притвора на храма

За отговаряването на „СТЪП ПИИИИ“ със св. Паисий Велики: сравнение на двата стенописа

Изхождайки от обстоятелството, че в една първа не е прието да се изобразяват два мъжи един и същи лица (изключение правят образите на Христос и Богородица, на хронимия светия и някои други ос-

като „СТЪП ПИИИИ“ има два характерни белега, които ни карат да отхвърлим възможността за отговаряването на със св. Паисий Велики, а да приемем, че в случая се касае именно за прен. Паисий Величковски.

Шапката. Докато живеят през V век св. Паисий Велики е изобразен с кукула (тул), характерна за обрните на прерадобите отци от ранните векове на монашеството, то светецът от стенописа е изобразен с шапка и получаващо име Паисий Величковски (вж. ил. 3).

Косата. В православната иконография е прието преобладаващо се изобразяват с прибрани под кукула коси. Това е измислено художествено израза на монашеското разбиране за „благобразие“, косите на монаха не бива да се виждат. „СТЪП ПИИИИ“ обаче е изобразен с коси извън косата.

Това откъсно съответствие с образа на Паисий Величковски, който по руски маниер е бил с изплетени коси (вж. ил. 3).

Тези два много характерни белега изнеуспоредно говорят в полза на отговаряването на изображението като „СТЪП ПИИИИ“ светци именно с прен. Паисий Величковски.

вен писател. Роден е през 1722 г. в гр. Полтава, в свещенско семейство. След като завършва през 1739 г. Киевско-Могилянската академия, той пожелал отначало в Любечкия манастир, а след това в молдавските сикитове „Триестена“ и „Керука“, откъсани от се особена строгост на монашеския живот. През 1741 г. е постриган за расофор с името Нартегий. През 1748 г. заминева за Сета Гора, където през 1750 г. е постриган в св.ма и получаващо име Па-

АБОНАМЕНТ 2009

АБОНИРАТЕ СЕ ЗА НАЙ-АВТОРИТЕЛНОТО ЦЪРКОВНО ИЗДАНИЕ!

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ за „Църковен вестник“

Посетете периода от време, през който искате да сте абонирани

Име _____

Презиме _____

Фамилия _____

гр./с. _____ п. код _____

общ. _____

обн. _____

ж./к./ул. _____ №. бн. _____

ж.к. ап. _____ тел. _____

Изпращайте на адреса на издателското пощенско отделение на абонатите да доплатят за платен абонамент (банков бордери или пощенски записки)

МОЛЯ, ИЗПИШАТЕ ТОЧНИЯ АДРЕС, НА КОЙТО ЖЕЛАЕТЕ ДА ПОЛУЧАВЕ „ЦЪРКОВЕН ВЕСТИНИК“

КАТО ИЗПРАЩАТЕ ПАРИТЕ ЗА АБОНАМЕНТ ПО БАНКОВ ПЛЪТ ОТГЪЛВАТЕ В ДОКУМЕНТА ЩЕ ЦЕ НА ПЛАЩАНО.

на стр. 7

Църквата „Св. Възнесение“ в гр. Чипровци

Храм „Св. Николай Чудотворец“ в с. Желена

Чипровският манастир „Св. Иван Рилски“

ПОКЛОННИЧЕСКО ПЪТУВАНЕ ИЗ ВИДИНСКА ЕПАРХИЯ

Продължение от бр. 23/2008 г.

Когато чуя Чипровци, в съзнанието ми винаги изникват чипровските килими, Чипровското възстание и разбирателно се – Чипровският манастир.

На фона на отминало величие и слава, днес Чипровци с малко погрънчаво селище с оредяло население, чито жители бързат да ти покажат всичките си забележителности и да ти разкажат за тях. Това, което най-вече ме интересува, е да открия храма. Намира се на високо място в центъра на града и е посветен на „Св. Възнесение“, датата от 1677 г., но уредничката от музея ни увери, че този храм е изграден върху основите на по-старата църква, вероятно от Братя България държарка. Непосредствено до двора на църковния двор са основите на величествената църква католически храм „Св. Санта Мария“. Само част от стените са останали и от разрушената при възстановяване през 1688 г. църква „Св. Никола“ и Гюшовският манастир над града.

След като обикаляме в Чипровци, потегляме към едноименния манастир. Пътятъм спираме при възлюбената белоснежна храм в с. Желена (с 400 жители). Църквата, посветена на св. Николай Чудотворец, след повече от 50 години запустение е обновена и през 2008 г. възкръсна за нов живот.

Чипровският манастир. Влизаме в ниската каменна църква, посветена на свети Иван Рилски, чийто манастир са сградени на това място при присъединяването им от Австро-Унгария. Пред храма – два каменни свещника, вкопани в земята, които някога са попадали в притвора на по-стар и просторен храм. В източния край на манастира е високата кула – костница, в която са събрани намерените на територията на манастира кости. Кости на мъченици.

И двесте манастирски храма са двуетажни, долепени едно до друго, и се намират южно от храма. Била съм на осмислянето на единото криво, започвайки от портата на манастира. Помня кога бунтаха другото и започна изграждането на ново. Днес и то е съградено, остават само довършителни работи. И от старата павитова сграда е запазен само параклисите в източния край. Целият е географисан от

Храмът „Св. Иван Рилски“ в Чипровския манастир с кулата косицата (боку)

пътре и отгъм. Игуменът йеромонах Кирил ни кани на чардака и докато пием кафе, разговаряме. Той е строителен инженер по образование. Начетен мъж, със страст към историята, който с увлечение говори за миналото на този край и на манастира.

Създаден през X век от български католици, Чипровският манастир е претърпял шест разрушения и пожари. Първото разрушаване на светата обител станало през 1404 година след възстанието на Константин и Фружия. Възстановен е отново, но при Чипровското възстание против османските поробители от 1688 година е опустошен отново. Уничажена е богатата манастирска библиотека с ценни славянски книги и икони.

В началото на XVIII век български православни монаси възстановяват манастира, подкрепени от братя монаси от Русия. Руският император подарил през 1800 година богато украсено Евангелие на светата обител. През 1806 година манастирът отново е разорен и опожарен от берковския бей Юсуф паша. През 1818 година отново е съграден, но десет години по-късно пак е изгорен.

Передното възстановяване на Чипровския манастир и съграждането на малката църквичка става през 1829 година, но през 1837-а огъят отново погълва всичко. И отново градеж, за да дойде последното изгаряне след Освобождението. Днес благодарение усилията на Видинския митрополит Димитриан и дарения от организации и граждани манастирът е обновен – още една прекарна перла на тази епархия. Идвай и поклонници. Друго мис тревоява. Пътятъм изгузна да местното население посещава манастира.

– „Местното население“ са о тежи тримата – сочи той тримата мъже, седнали край него на чардака, – аз так позивам по нима. Следващата ни спирка е Раковнишкият манастир. Нищо не зная за този манастир и никога не бях ходила там, затова много държах да го посетя. И отново дена разговарях редовно с игумена, за да координираме плановете си. Той пътуваше със свои събрат за храмов празник в родиното си

Монашеското криво на манастира

село в Неврокопска епархия. Когато пристигнаме в манастира, те все още бяха на път. Посрещна ни майката на йером. Неофит. Жената ни разказа, че претърпяла тежки сърдечни операции, има проблем със здравето и се чувства по-добре в манастира.

Докато чакаме отишат Антим и Неофит, разглеждаме манастира и се запознаваме с историята и забележителностите му. Той датира от Х-XI век, но е разрушаван неколкото пъти през османско време. През XIX в. е възобновен. По време на Видинското царство на Иван Страшимир е важен духовен и просветителски център.

Сета в манастира има два храма и два посветени на Света Троица. Старата църква е забележителен паметник от Средновековието (XI-XIII в.), разрушена през 1807 г. от турците и възстановена през 1825 година. С прекарани стенописи е, дело на зографът от Тревненската школа – Кръсто Захариев и Досю Коев. До нея е гробът на капитан Кирияв, загинал в Руско-турската освободителна война.

Новата голяма църква е строена за храм-паметник на загиналите в Чипровското възстание. Строена е през времето на последната игуменска – майка Харитина. През 50-те години на XX в. изгорен манастир, били са 13, и те се пръснат по различни манастири: Добридолски, Етровошки, Дзвенчишки.

В самия Раковнишки манастир разполагат градинката заставта. Вырастали стените на старата църква, за да скрият стенописите и я преприляли в конюшня.

Благодарение усилията на тогавашния вакарски епископ на Видин, Проватски еп. Софроний (по-късно Доростоло-Червически митрополит). Църквата си вършила манастир. Цената е – няколко декара манастирска земя, върху която построят десетки лагер, чийто строил сета се рушат.

Днес варовата мазила е грядливо махната и великоплетените стенописи – консервирани. Под стенописния пласт от възграждането е открит и по-стар. При входа на новия храм откривам табела с имената на игумените, управлявали манастира от Освобождението до днес: йером. Агадий, монах Йерсанит, монах Яков, йером. Йоанкич, монахия Ксения, монахия Пелагия, монахия Харитина, Проватски еп. Софроний, архим. Игнатий, йером. Пансий, архим. Серафим, свещ. Серафим Петров, архим. Антим.

Следва
Текст и снимки
Александра КАРАМИХЛЕВА

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2009 г.

„Църковен вестник“

1 година.....	25,00 лв.
6 месеца.....	12,50 лв.
3 месеца.....	6,25 лв.
ед. цена.....	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНУДЪ, София – 1000
ул. „Обороня“ № 4
тел. 987-56-11, тел. факс 980-30-16
МО.Е: tanya_toncheva Христова
e-mail: synidar@gmail.com
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
Ръководител е г-н проф.

Банкова сметка на Синудно издателство на БПЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG92UNCN96601018147018, BIC код: UNCRBG6F

Сметате да се изпраща материалите адрес в пощенския куверт на издателството.

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изобразения и не бива да се използва за цели, които са противни на религията.